

I henhold til § 37, stk. 1, i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Anerkender Naalakkersuisut, at det er et alvorligt problem, når borgere i Upernavik, Uummannaq, Qaanaaq, Tasiilaq, Ittoqqortoormiit og andre yderdistrikter og bygder oplever, at varesortimentet i Pilersuisoq er blevet så begrænset, at det ikke længere dækker almindelige og nødvendige behov?
2. Mener Naalakkersuisut, at det er rimeligt, at borgere med sukkersyge, allergier, intolerance eller andre særlige kostbehov i praksis stilles dårligere alene på grund af deres bopæl?
3. Vil Naalakkersuisut oplyse, hvilke konkrete varer der i dag indgår i det gældende basissortiment i de Pilersuisoq-butikker, der er omfattet af servicekontrakten, og om Naalakkersuisut vurderer, at dette sortiment reelt dækker nutidens behov?
4. Vil Naalakkersuisut oplyse, om KNI Pilersuisoq i 2024, 2025 og 2026 har reduceret eller ændret sortimentet i de kontraktregulerede butikker, og i givet fald hvilke varer der er fjernet eller erstattet, i hvilke bosteder dette er sket, og om ændringerne blev godkendt af Selvstyret?
5. Vil Naalakkersuisut tage initiativ til et udvidet nødvendighedssortiment i Pilersuisoq-butikkerne i bygder og yderdistrikter, så borgere med dokumenterbare kostbehov kan få adgang til varer, der er nødvendige for deres sundhed og hverdag?
6. Er Naalakkersuisut opmærksom på, at problemet forværres af, at mange borgere i yderdistrikter og bygder samtidig har fået vanskeligere ved at supplere husholdningen med sund mad fra naturen, fordi restriktioner på fangst og adgang til lokale ressourcer i praksis gør selvforsyning vanskeligere?
7. Mener Naalakkersuisut, at det er rimeligt, at borgere i yderdistrikterne rammes dobbelt, når de både møder færre varer i butikkerne og samtidig får sværere ved at skaffe traditionel og sund mad fra naturen?
8. Vil Naalakkersuisut være behjælpelig med en konkret løsning på problemet, herunder enten et udvidet nødvendighedssortiment, en bestillingsordning for specialvarer eller andre tiltag, så borgere ikke presses til at flytte fra deres hjemsted for at få adgang til nødvendig mad?

(Inatsisartut medlem Jens NapātôK`, Naleraq)

Begrundelse

For Naleraq handler dette ikke om luksus eller ekstra komfort. Det handler om menneskers sundhed, værdighed og retten til at blive boende i deres eget hjemsted.

I mange bygder og yderdistrikter er Pilersuisoq den eneste reelle adgang til dagligvarer. Når sortimentet bliver smallere, rammer det især borgere med sukkersyge, allergier, intolerance eller andre særlige kostbehov, fordi de ikke bare kan spise det, der nu tilfældigvis er på hylden.

Problemet bliver endnu mere alvorligt, fordi mange borgere samtidig oplever, at det er blevet vanskeligere at supplere med mad fra naturen. Når både butikssortimentet bliver smallere og adgangen til selvforsyning begrænses, rammes yderdistrikterne fra to sider.

Hvis mennesker i yderdistrikter og bygder i praksis presses til at flytte, fordi de ikke længere kan få adgang til den mad, de har behov for, så er det ikke bare et forsyningsproblem. Det er et politisk svigt.

Et land, der siger, at hele landet skal leve, må også tage ansvar for, at mennesker i hele landet kan få adgang til nødvendige fødevarer og rimelige muligheder for selvforsyning. Ellers bliver ordene om balance og sammenhængskraft tomme.

Før kunne folk i det mindste supplere med naturens mad. Nu begrænses de både på butikshylden og i naturen. Er det Naalakkersuisuts politik for yderdistrikterne?

Spørgsmålene kræves skriftligt besvaret indenfor ti (10) arbejdsdage.

I tvivlsspørgsmål omkring oversættelsen skal der tages udgangspunkt i den grønlandsksproget version.